

В проведения експеримент необходимите a priori условия за ефективно приложение на районирания непропорционален подбор бяха налице, което даде основание за приемането му като най-подходящ за определяне обема на извадката в конкретния случай (Коцева, 1995).

ЕТАПИ НА ПРОВЕЖДАНЕ НА ЕКСПЕРИМЕНТА

А. Избор на райониращи признаци и определяне на броя и границите на районите

Въпреки че определянето на райониращите признаци, броя и границите на районите е един от най-съществените етапи, в литературата трудно могат да се намерят формализирани процедури, които да предоставят конкретен алгоритъм за решаването на този въпрос.

Обиковено, когато са необходими оценки на отраслово и подотраслово равнище, като първи райониращ признак се използва отрасловата принадлежност на предприятията. В конкретния експеримент като резултат от районирането на първо ниво се получиха 9 района, съответстващи на 9-те промишлени подотрасъла, включени в изследването¹:

Таблица 1

ПОДОТРАСЛИ С ПОВЕЧЕ ОТ 100 ПРЕДПРИЯТИЯ

Код на подотрасъла	Наименование на подотрасъла	Брой фирми
06	Машиностроителна и металообработваща промишленост	570
07	Електротехническа и електронна промишленост	220
08	Химическа и нефтопреработваща промишленост	139
10	Промишленост за строителни материали	150
11	Дърводобивна и дървообработваща промишленост	339
12	Текстилна и трикотажна промишленост	168
13	Шивашка промишленост	164
15	Хранително-вкусова промишленост	485
16	Други отрасли на промишлеността	264

При определяне на втория райониращ признак водещи са критериите райониращият признак да бъде: 1) количествен показател, измерващ големината на изследваните обекти и 2) да е възможно най-силно корелиран с останалите подлежащи на оценка показатели (Джессен, 1985). В проведения експеримент

¹ Нека уточня, че от 18-те промишлени подотрасъла бяха включени само тези, които имат поне 100 предприятия. За останалите се предполага, че подлежат на изчерпателно наблюдение.